

Στις 3 τα ξημερώματα της Κυριακής 27 Μαρτίου θα πρέπει να γυρίσουμε τους δείκτες των ρολογιών μας μία ώρα μπροστά, από τις 3 π.μ. στις 4 π.μ., καθώς την τελευταία Κυριακή κάθε Μαρτίου εισάγεται σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση η θερινή ώρα. Την τελευταία Κυριακή του Οκτωβρίου γίνεται διόρθωση και τα ρολόγια γυρίζουν μία ώρα πίσω. Μεθαύριο Κυριακή χάνουμε μία ώρα ύπνο. Τι κερδίζουμε όμως και για ποιο λόγο εισήχθη η θερινή ώρα;

Το κέρδος μας είναι μία ώρα περισσότερο ηλιοφάνεια την ημέρα, καθώς γυρίζοντας τα ρολόγια και ρυθμίζοντας όλο τον τρόπο ζωής μία ώρα μπροστά από την ηλιακή ώρα, κερδίζουμε μία ώρα περισσότερο με ηλιακό φως. Δηλαδή το καλοκαίρι όταν το ρολόι μας δείχνει 9 μ.μ. η «κανονική» ώρα είναι 8 μ.μ. και άρα έχει ακόμα φως. Τις πρωινές ώρες η διαφορά δεν φαίνεται, καθώς έτσι κι αλλιώς από την άνοιξη προς το καλοκαίρι αρχίζει να ξημερώνει πιο νωρίς από την ώρα που ξεκινούν οι μαζικές ανθρώπινες δραστηριότητες. Με τον τρόπο αυτό εξοικονομούνται 210 περίπου ώρες (τόσες είναι οι μέρες που ισχύει περίπου η θερινή ώρα) ηλιοφάνειας, ώρες που δεν χρειάζεται να γίνεται χρήση ηλεκτρικού ρεύματος για φωτισμό. Άρα, η θερινή ώρα εισήχθη για την εξοικονόμηση ενέργειας. Δεν είναι τυχαίο πως η αλλαγή της ώρας καθιερώθηκε στην Ευρώπη μετά τη μεγάλη πετρελαϊκή κρίση του 1973, όταν όλες οι χώρες της Ευρώπης συνειδητοποίησαν πόσο σημαντικό είναι να μειώσουν την κατανάλωση καυσίμων και ενέργειας. Με κοινή απόφαση σε ευρωπαϊκό επίπεδο η θερινή ώρα άρχισε να εφαρμόζεται από το 1975. Από τότε χρησιμοποιείται και στην Ελλάδα, με αποτέλεσμα έπειτα από 41 χρόνια πια να έχει γίνει συνήθεια.

Οι πρώτες αναφορές για καλύτερη αξιοποίηση του ηλιακού φωτός είχαν γίνει από τον Βενιαμίν Φραγκλίνο, όταν πρότεινε να ξυπνούν οι άνθρωποι μία ώρα νωρίτερα και να κοιμούνται αντίστοιχα νωρίτερα. Το 1907 ήταν ο Γουίλιαμ Γουίλετ που με άρθρο του σε βρετανική εφημερίδα, με τίτλο «Waste of Daylight», ζήτησε την αλλαγή της ώρας, χωρίς αποτέλεσμα όμως. Η θερινή ώρα εφαρμόστηκε τελικά σε έκτακτες και πολύ δύσκολες συνθήκες και πιο συγκεκριμένα στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν η Γερμανία αρχικά, το Ηνωμένο Βασίλειο και οι ΗΠΑ στη συνέχεια προχώρησαν στο συγκεκριμένο μέτρο εξοικονόμησης ενέργειας. Το μέτρο πάντως δεν άντεξε μετά τη λήξη του πολέμου, καθώς υπήρχαν αντιδράσεις του κόσμου.

Σε μια εποχή κρίσης και χρεοκοπίας δοκιμάστηκε η θερινή ώρα στην Ελλάδα από τις 6 Ιουλίου του 1932, με μεταφορά των δεικτών μία ώρα μπροστά. Το μέτρο όμως γρήγορα εγκαταλείφθηκε. Αργότερα είχαν εφαρμοστεί παρεμβάσεις στις ώρες λειτουργίας των καταστημάτων, έτσι ώστε να αντιστοιχούν καλύτερα στις ώρες της ηλιοφάνειας.

Σήμερα, όλες οι χώρες της Ενωσης, αλλά και οι περισσότερες ευρωπαϊκές εκτός Ε.Ε. ακολουθούν τη ρύθμιση της θερινής ώρας. Παρόλα αυτά, παραμένει μια «ιδιοτροπία» κυρίως του δυτικού κόσμου, καθώς σχεδόν όλες οι χώρες της Ασίας και της Αφρικής δεν έχουν θερινή ώρα. Βεβαίως σε χώρες κοντά στον Ισημερινό δεν έχει νόημα η διάκριση σε θερινή και χειμερινή ώρα.

Πηγή: kathimerini.gr